

— 110 —

МЕФИСТОФЕЛЪ.

Пази се, само вѣнка не капи !

ВСИЧКИ (пѣятъ).

Катъ людоѣди насити ни,
Като хиляда свини !

МЕФИСТОФЕЛЪ (на Фауста).

Народътъ волентъ, вижъ го какъ гуляй !

ФАУСТЪ.

Желалъ бихъ да си идемъ.

МЕФИСТОФЕЛЪ.

Почакай само, той ще се замай —
И скотството му ще да видимъ.

ЗИБЕЛЪ

(ще непрѣдпазливо, виното тече на земята и се
обръща на пламъкъ).

На помощъ ! огънь ! пѣкълътъ гори !

МЕФИСТОФЕЛЪ (като бае надъ огъня).

Стихио мила, ти се умири !

(Къмъ другитъ).

Това бѣ само капки огненъ димъ.

ЗИБЕЛЪ.

Какво ? Я чакай, ще ти заплатимъ !
Съсъ насъ не биватъ тѣзъ игри.

ФРОШЪ.

За втори пжтъ той нека се опита !